

كتاب تحفته المعلم

يا

خطابه اعلیٰ حضور امیر شیر علی خان

فاضل محترم احمد علی کهزاد

چند روزیش دوست من پناغلی عبدالاصمد خان از پل خمری کنایی بعن فرستاد
که متن آن عبارت از یک خطاب به اعلیٰ حضرت امیر شیر علی خان بوده و فاضی
عبدالقادر خان بیشاوری مشهور بـ (راپل ملتری سکر تر) مقدمه بر آن نگاشته
و میرزا بیضا خان شیرازی در سال ۱۲۹۲ هـ از کایی کردن آن فارغ گشته است.
این کتاب گرچه در همان سال پداب سنگی در هشتاد صفحه چاپ و چاپ رسانیده
ولی چون نسخه های آن خیلی کم بلکه شاید حکم نادر داشته باشد، نگار نده
عبنا خطابه را نقل و بمجله آریا ناتقدیم داشت اگر آنرا در مجله
بکبرند خالی از دلجهی نخواهد بود، این خطابه برای مامورین عموماً
مکر روای علماء نیکه در انصار خلاف نظام و عسکر عقیده داشتند مخصوصاً
ایراد گردیده است، کلاسی قبیل و مکرونه مختارند،
(روف دینوا)

ای اراکین و خوانین دولت قداد واضح و لایح باد که چون بر کوه
سلطین و امرا و قاطبه بزرگان و روسا بمحاجب حدیث شریف سید ابرار سند
صحیح پیغمبر مختار که الا کلکم راع و کلکم مسئول عن رعیته ای
آخر حدیث رعایت حقوق مشروعه رعایا و برای قلمرو سلطنت خود واجب و لازم
است لهذا ازو قنیکه عثمان نومن جهانی سلطنت خدا داد بهم که بی فتح
و نصرت بقیعه اقتدار نادر آمد، از طرف خود قا اقصی الغایت حد طاقت بشریت
آنچه در باب ترقی دولت و استحکام رشته سلطنت به امن و امان رعایا و برایا

در اینجا دستایع و بدایع و رواج علوم شرعیه بنا بر حفظ حقوق انسان مسلمان
بر این بنده در گاه اله لازم و واجب بود بنهایت سعی و کوشش بجا آوردم
و واحد برحق و صمد مطلق که علام الفیوب و داننده اسرار فهانی است گواه است
که گاهی قصدما پایرا مون این قسم خیالات نکشت که مخلوق خدا یا بیک
شخصی خاص از من جمله رعایا و برایا ظلم شده مال وی بغارت رود و یا بنا م
نهاد جرم و جریمه بمحبوب و ناخق مال رعایا دو بجز نلف آمده دا خل
خزانه شاهی گردد و با مال مسلمانی باخذ ورشوت لقمه ظالمان گردیده نقصان
پذیرد از جانب من بجمعی ادارکین و وزرا و قضات و حکام این سلطنت
خداد علایه همین حکم است که رعایت و فریب و ظلم ورشوت سقائی و بعض
و بی اتفاقی را از سلطنت هذا رفع نمایند و درد ادرسانی مخلوق خدا را از اعلی
تا ادنی برشته مساوات پندارند و تغییر و تبدیل احکام خدا و رسول و این بحیل
مبدل نسازند الحمد لله که جمیع سماکین این دولت خدا داد و حاضرین این
میقل ظلمان و مهربان اند و ترها کل مسلمانان فرض عین است که اطاعت
کلام رب ای و عمل بر اقوال رسول سچنانی نمائیم پر هویت است که خطه
افغانستان ما یا بن در ایام ساقی نهادیم بی اتفاقی اتفاق و کم توجهی بجانب
علوم در عالم بخط کنمایم و بی اعتبار مشهور و معروف بود که در هیچ دولت نام
این خطه گرفته نمیشد و اگر حاضرین این میقل بخشش خود دیدند که در سالهای
سابق سبب لفاقت و بی اتفاقی چه اقسام علمای و شداید باین خطه عارض گردید
که از سبب آن نفاق چقدر نقصان هایه نجار و رعایای این سلطنت لاحق گردیدند
و علاوه بر آن چقدر بد ناس این دولت در دنیا خارجه مشتهر گردید که ضرب المثل
اقوام فرنگستان است که هر کسی بملک افغانستان رود و سرخ و در ای ای
بملک خود رساند مرد است چنانچه بتفصیل همه خسرا ایها هوچ طوات است
بر سایر صاحبان هوش و کاملان حق نیوش مخفی نیست چنانچه هر امر بـ
نتیجه دارد نتیجه همان بی اتفاقی و نفاق آن بود که مملک هایی که از قدیم در تحت
سلطنت و حکمرانی افغانی بود از قبضه اقتدار سلاطین افغان بر آمد و بقبضه
سلاطین غیردن آمدند اگر این شجره ملعونة بی نعم نفاق در مملکت ملیان نشود
ونمائی رافت مخلوق افغانستان در تعداد و جلادت از رعایای ادول غیره کم نمی باشد

و اگه بخطاب آیه‌وافی هدایت یابنی اسرائیل اذ کرد نعمتی اینی انعمت علیکم و اینی فضله‌کم علی اعلامین و از خطاب کنتم خیر ام در باره دیگر قوم وارد کردند. پس پرهویدا است که خارج کردیدن این چنین بلاد از قبضه اقتدار افغانستان مخصوص سبیش نفاق دولت و بی اتفاقی اهالی سلطنت بود. بر ذات خاص ترا اینقدر واجبست که اگر علم هایی که مقدمه باید که در آن اثلاف حقوق مسلحانی بعمل آمدند باشد و با مرتشیان بدنهاد با خذرشا صورت وحیشت مقدمه را دید. کنگر گون نموده حق را بیاطل بدل نموده باشند در آن مقدمه کمال غور قدر در داد رسانی و امتیاز حق از باطل حق الموسع از جانب ما کوشاوی بعمل باید و نحو اهداء آمد و لیز عرشیان بدتها دان راهم انشاء الله حتى الموسع بسزای اعمال شان خواهم رساید لیکن محال عقل است که بنقصان کلمات و جزویات مقدمات این خطة علم ما باید همان البته انسانی و بشری هست دریغ نحو اهم نمود که لا يكمل والله نفـا الا وسعها و در صورت خطا و نسیان خود مخبر صادق عليهما افضل الصلة بحدث متیف خود ارشاد فرموده که رفع عن اعانت الخطاء والنسیان در صورت خطا رقبه علاز نموده بری است بلکه علی الدوام دست امامت به امید احابت بدر که مجتبی الدعوات و اهله العطیات بر داشته عرض مینخایم ربنا تو آخذ این نسینا او اخطه ما بشمارا کین وزرای سلطنت حکم و حکم هیفرهایم که اگر در بیک امرای از اعلان لغو شن عی جه سبب شهری از ها قصوری در زدن شما بی خوف و بخطر و بمنقصان و ضرر اعلانه کلمه حق را ادا نماید و اگر هشلا لجام تو من سر کش هوا و هوس حاکمی در ضبط و ربط شما در باید بر کلامی حقیقت آن بند کان ما را اطلاع بسکناید چونکه زمام اعتماد از حق و فقط سلطنت را بشماها وزرا و ادارا کین سیرده ام باید که در امور اموره خود رعایت و حق یوشی و فرب و رشوت سنتانی و بی اتفاقی و علم را بیشه آه نماید که در صورتی که اعتماد است بحکام سلطنت بشما نموده شدیں پفریت شما بیخ کنم اسلام متصور است و خالق لایزال و فیادر بیمهال در قرآن حمید خود فرمود است ولا تجادل عن الذين يختانون انفهم ان الله لا يحب من كان خواه ائمماً وحدیث شریف متیف رسول بر حق است که الا کلکم راسع و کلکم مسئول عن رعیته و اگر علم های خیافت شخصی آمد و در سزای اعمال شر عی وی

کو تاهی رفت جواب ده آن خود مابین زاد شاهنشاه متعلق خواهیم بود و اگر مثلا در معا ملا ت که به سبب بشریت در احاطه علم مایل باید ویک عاملی با حا کمی ظلمی وجو ری بر عایا نمود و شما رعایت نموده چشم پوشی در آن نمود ید خود بوقت ندای احشر و الذین ظلمو او ازوا جهم جواب ده آن بنزد قاضی عادل که خا اق و ا حداست خبوا هید بود مابسیب عدم علم از مو اخذ آن بری الذمه خواهیم بود بر همگان هویتا باد که اگر کدام حا کمی بیاعملی این اراده بطل را در دل مصمم نماید که بنام بر منفعت پادشاه بیمود جب شریعی و عقلی جریمه هاجمع نموده داخل خزانه هن نعایم و خود در آن منفعت ندارم واضح باد که هر کز ویکلم اراده و خیال مانه قدیم و نه حال بدین منوال بوده و نه هست که بحق کسی بیموجب شریعی الزام عاید کر دیده منفعت مالی از آن عاید حال ما گردد و کفی بالله شهیدا بلکه الحال ما این است که خالق لا یزال بفضل و عنایات خود خطه افغانستان را از کمالات و ایجادات صنایع و دولت عالم مالا هال نماید تمدنی مادر انسانیت اقوام افغانستان است و توجه او شان بجانب علوم واوا مر رحمن خدا کوه است که تاین حد خیال دارم که اگر شخص مالک ده کرور روپیه در این مملکت بیندا شود و تها بت احتیاج بنابر ضرورت هماین بیش باشد این اراده هر کز پیرا مون خیال نمیگردد که یکرو پیه از وی که لاشی المحس است بن حکم شرع گرفته شود بلکه به آبادی این دولت و در ترقی تجارت وزراء و اشاعت علم و احاطه کمال سرور عاید حال میگردد بهشما ارا کین وزر را وعظ هینچه ایم که شیوه اتحاد و همراه فقت فیما بین خود در اهوا سر کار بیندا نموده در دا در سانی مخلوق الله کو تا هی نه نماید که حدیث رسول الثقلین که من فرج عن مفهوم اوعان «ظلو ما اغفر الله له وئلها» و سبعین هر و در صورت اختلاف وی اتفاقی مصدق حدیث شریف پیش ایان صادق خواهد آمد که مثل المعنین فی تواندهم و تراحمهم کمثل العبد اذا اشتکی عضو و منه بر اعی سایر جسد و بالجمی و السهر و هناسبست که از رفاقت و صحبت ظلمه حذر نماید که خالق لا یزان در قرآن شریف و فرقان حمید خود فرموده است که ولا ترکنوا الى الذین ظلمو افتمسکم النار و به علمای امت رسول مقول و قضایات سلطنت خسدا دا د نصیحت هینچه ایم که شیوه صلاح

زنا در بزرگر فته از تغیر و تبدل احکام شرعاً حذر نمایند که آبادی سلطنت
در آن متصور است و باید که جبله و جبل ز به مقابله آیات شریف واحد بث
منفی متفق علیه شرعاً ترک نموده اصلاح حال را می‌نمایند که خلق لایز ال
تو قادر بیمثال غریوه که هنرا از تناولک ایک الکتب بالحق لتحكم بین manus
بینما از دیک الله ولانکن المخائن تین خصیماً وهم در این مقام قادر بر حق و پادشاه
و متعلق فرموده است که یستخون من manus لا یستخون هر الله و هو معهم اذ بیتوین
مالاً بیعنی من القول کان الله بما یعملون محيطاً ولازم است که شما وزرا
خبر دولت خدا و خیر اسلام را این مردمای خدا و رسول دانسته در شفاعت اذخاصی
مینمایند عمل بر آید و افی هدایه خدا و قدر حسن بنمایند که حق تعالی فرموده است
معنی شفع شفاعة حسنة یعنی له نصیب منه لوم من شفع شفاعة سینه یعنی له و کتمانها
و کان الفعلی کل شیئی هفتاد خیال ملت جه جانب حصول کملات و ایجاد دایع صفاتیع
و اشاعت علوم و افهار عدد و رفع بهض است پس هر ملازمی که برخلاف مشاهده
که هم افق نآمد و احاجیت چنانچه آنها ذکر نموده بهم نعمود در سرای اعمال
دی اکوفاهی نخواهد رافت و فهر خدا که آن بخش دیگر اشید است آن جدا
بوی خواهد رسید فقط و چون که در ابتدای مقدمه و عده نمودم که نتا یج
و تفصیل کلام مجمل را عرض خواهم نمود ا الحال عرض میشود که مراد از این
مواعظه دوامر اند لذک اینکه مصحابان عزت از مردمان اهل علم و کمال بغيرت آنده
لهم اموری که از آن مکان و تو اسل و به طرف حسن افعال اسلامیه با شند
نقرب و در زیده خود را از آن بهره نمایند. دویم حسب این تشریع من آ است
که عوام مسلمانان که در چاه غفلت افتاده اند از جهل های خود حذر نموده از شباهات
جهلیه که در سقول فاقص خود قرار داده اند که هر همیزی نیک که سوای اهالی
اسلام دیگر فرق اختبار نموده اند از این نکثه راه کشید بودن
از ایوان اسلام است هفاط که این خباتات بیهوده را که خصاً ممحض اصل
ترک نمایند زیرا که هر رای نیک که از شخص غیر همت اسلامیه صادر گردد و آن
امر هم افق و نیک در امور معاش دنیائی باشد مناسب آنست که بر آن حرمن
گردد. آن عمل نیک را خصوصاً که آن عمل در وقتی از اوقات از دست ماهها
اهمیان رفته باشد در آن صورت نایب است که آن عمل حسن را بچنگان تصرف

خود آورده بر آن عمل فعایج و مشیلاً شخص کمر او بیدرن عمل نیک داشته باشد و شخصی در آن امر نیک متابعت وی کرده آن عمل نیک را ازان شخص حاصل نماید در دین داری آشخاص در احصیل آن امسر نیک چیزی اضرر نماید و سد چنانچه قول حضرت علی سَلَّمَ الله وجوهه است که نظر نمایند و گفته که که کفته است بل تکه نظر نمایند که چه گفته است یعنی این خیال نمکنید که این سخن را که خوب است کسافر گفته پا مسلمان بدیکه بخو بی سخن اظر نمکنید اگرچه کافر گفته باشد الحال چون ملاحظه کرده میشود که اکثر جهال که از علوم دینیه خود هر گز خبر ندارند را اور رسمی را بجهت خود دین و مشرب ترا شیدند از ملازمت پلازن و سماهی نظام و شق قدر اعد نفر و زید آنرا اهور غیر اسلام می شهادند افسوس بر این مقام است که علماء خطه خدا داده هر خاموشی بر دهان زده از هواعظ اخبار و آثار که در باب تقویت شوکت اسلامیه دارند که نیز اختهای احمد فرمودند پس این هواعظ محض بعلماء امت اسلامیه دارند که سرکنین فلمرو افغانستان الد تصنیف تهودینه به جهال زیرا که حدیث حضرت رسول الثقلین است که ويل للحا هن مرة و المعلم سبعین مرة در سورتی سَلَّمَ علماء خاموش باشند جهان را درین زمانه بجهل کی قیست و علاوه ای دیوار مزار بساله ور لازمت که داخل این وعید باشند اذا ظهر الفتن فليظهر العالم علماء من کتم علماء الجنه الله يوم القيمة بلجام من النار الحال چند آیت شریف وچند احیا و هیئت در باب قضیت و در جه علماء درج هیئت به توان اوضح کردن که این خاموشی شرافت که علماء داده شده است مفت قیست خدمتی بیخراهد وخدمت مقبوله او شان واعظ ویند و اصحاب بعامه است ناعوام علماء تعلیم گرفته در شوکت وقت اسلامیه سعیها نمایند شواهد آن از قرآن شریف چند آیات مختصر عرض میکردد ول شهد الله انه لا اله الا هو الملائكة واولو العلم وَأَعْلَمُ بالقسط فاظطر کیف بر عسیجهه و تعالی بنفس و ثئی بالملائكة و تلک باهل العلم وناهیک شرفاً وفضلوا المثاني بر فع الله الذين آمنوا منكم و الذين اوتوا العلم درجات قال ابن عباس رض الله عنه للمعلمین درجات فوق الموهوبین بسبع مائیه درجه ها بین الله درجهین مسیره خمسما ته عام المثلث قبل هل یستوی الذین يعلمون والذین لا يعلمون الرابع ائمای خشی الله من عباده العلما (باقي در آینده)